

[Statsministeren.]

Nebukadnezar gjorde sig til Herre over Jøderne — det er da virkelig sandt —, og at han viste et vist demokratisk Sindelag, det siges ogsaa efter historiske Bøger at være sandt, men ud over det tror jeg ikke, der er sagt nogen Morsomhed, og det synes jeg ikke engang var morsomt, om den paagældende Nebukadnezar. Jeg overlader derfor gerne det ærede Medlem Hr. Christmas Møller at rejse videre Landet rundt med Nebukadnezar under Armen. Hvis han har Brug for ham, saa for mig gerne, jeg skal ikke bruge ham mere!

Endelig vil jeg blot til sidst sige, at naar man under denne Forhandling har talt en Del om det fordærlige i at ville lave Understøttelsespolitik for Landbruget, saa forekommer det mig, at man udviser en Sarthed, som ikke har været helt almindelig. De Former for Hjælp til Landbruget, som er foreslaaet, synes jeg aldeles ikke kan komme ind under Betegnelsen Almisse eller Understøttelse eller hvad det nu er for drastiske Udtryk, man anvender, men det faar jo være de Folks egen Sag. Hvis man har Raad til at give Afkald paa saadanne Hjelpeforanstaltninger som dem, der er Tale om, saa kan de, der skal ofre Pengene, naturligvis sagtens have Raad til at lade være dermed. Men denne Sarthed forundrer mig, for jeg mindes jo dog Venstres mangeaarige Høvdning, der for Aar tilbage under Krigen sagde: Vi skal have Topnotering for vore Varer, og saa maa vi jo hellere give en fast Understøttelse til hele Samfundet. Jeg husker ikke, hvor mange Kroner det var, hver Borger skulde have udbetalt, men Betingelsen var ganske vist Topnotering og noget til for dem, der producerede Landbrugets Varer. Naar man ikke var mere sart dengang, end at man godt kunde tænke sig et saa storstilet Understøttelsesvæsen, forstaar jeg ikke, at man skal være saa genert nu ved at tage mod en midlertidig Rentesænkning, saaledes som man har krævet det, ved Hjælp af en Bidragsydelse, som det er naturligt kommer fra dem, der ejer de Kapitaler og til Dels ogsaa de Prioriteter, som det altsaa er vanskeligt for Landbruget at forrente. Men, som sagt, det faar jo blive de paagældendes egen Sag, om de vil modtage eller afvise det Tilbud, som foreligger i Form af et Lovforslag. Det maa jo blive de Partiers Sag, som nu synes at ville afvise det, om de mener, at det er rigtigt. Nogen stor

Ulykke kan der saa formodentlig da ikke ske. Naar man nu fra Venstres Side kan gaa mod en saadan Plan, maa man jo have en nogenlunde begrundet Formodning om, at saa galt, som det hidtil har været sagt, at det var for Landbruget, kan det formentlig saa ikke være.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomsen: I den alvorlige økonomiske Situation, hvori Landbruget befinder sig, interesserer den højtærede Indenrigsministers overlegne Bemærkninger mig og sikkert Tinget meget lidt. Mon Ministeren ikke selv har en Følelse af, at det Husmandstække, han tidligere har været i Besiddelse af, er i betænkelig Dalen? Det, som mit Spørgsmaal gik ud paa, det, som interesserer de efterhaanden mange i Gulvet trampende Husmænd, var, om Ministeren ad den Vej, som hans egne sagkyndige Meningsfæller har anvist, vil være med til at opfylde Kravet fra baade Landboforeninger og Husmandsforeninger om en Halvering af Renten. Det glemte Ministeren at svare paa, men det kan naturligvis naas endnu.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Hvad jeg sagde til den højtærede Indenrigsminister, var dette, at naar et nødstedt Erhverv kan bringes økonomisk paa Fode ved erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, maa de Erhvervsudøvere, som foretrækker social Understøttelse til en begrænset Del af Erhvervets Medlemmer fremfor at se Erhvervet bragt paa Fode, være demoraliserede, demoraliserede af den højtærede Regerings sociale Stemmekøbspolitik. Hvis vi endelig skal tale om Uforskammethed, saa skal jeg sige den højtærede Indenrigsminister, hvad der er uforskammet. Det er den Behandling, som den højtærede Regering har givet Landbostanden og Landboerhvervet i tre Aar og er i Færd med at give den paa fjerde Aar, samtidig med at den højtærede Indenrigsminister, Husmandstypen, den sympatetiske Husmandstype, rækker sin Haand til den Industribeskyttelse, som ensidigt beskytter Industrien, medens Landbruget sejler sin egen Sø, og giver Industrierne Mulighed for, den ene efter den anden, at deklarere 10 pCt. Udbytte. Jeg tror, at hvis den